

"Nem mindennapi emberség"

Ezt a kifejezést az Apostolok cselekedetei 28. részében olvashatjuk, amikor egy hajótörést követően Pál apostol és utastársai partra vetődtek, és szembesültek azzal a ténnyel, hogy nem maradt semmijük, csak a pusztaság életük. A történetíró nem mulasztja el megemlíteni, hogy az ottani lakosok nem mindennapi emberséget tanúsítottak a kiszolgáltatott helyzetbe került embertársaikkal szemben.

Mi, hitvalló keresztények okkal hangsúlyozzuk a hit fontosságát, mellyel Jézus Krisztusba, mint az üdvösség egyetlen letéteményesébe kapaszkodunk. Vannak azonban pillanatok, amikor nem mehetünk el elismerő szavak nélkül azok mellett, akik nem mindennapi emberséggel szolgálják az önellátásukban több-kevesebb segítségre szorulókat. November 12. a Szociális Munka Napja, melynek megünnepléséhez Egyházunk is csatlakozik. A központi ünnepség a budapesti Wesselényi utcai imaházban kerül megrendezésre. Ezen túlmenően fontosnak érezzük, hogy helyben, gyülekezeti közösségekben is szánjunk egy kis időt a szociális ellátásban dolgozók iránti megbecsülésünk kifejezésére.

Jómagam, mint aki évtizedek óta ezen a területen dolgozik, gyakran tapasztalom, hogy az átlagember ismeretei milyen hiányosak, gyakran tévesek a segítő tevékenységről. Hiszen jókedvében, egy-egy alkalommal szinte mindenki gondolhatta már magát jó segítőnek, amikor egy százast dobott a koldus kalapjába, összeszedte a használt ruháit, és leadta egy gyűjtőponton, vagy épp vitt egy tányér ételt a szomszédban egyedül élő idős bácsinak. Ezek az alkalmi találkozások fontosak ugyan, de nem tudják érzékelhetővé tenni azokat a nehézségeket, amelyekkel a segítő hivatást választók nap mint nap szembesülnek.

Azt is megfigyeltem, hogy sok gyülekezetben van készség arra, hogy egy szociális intézményben szolgáljanak az ellátottaknak valamilyen formában. Ám nagyon ritkán jut eszükbe, hogy ezt a támogató, bátorító szeretetet a napi 24 órában őket ellátó dolgozókra irányítsák. Rájuk, akik természetesen anyagi támogatást nem fogadhatnak el, de hihetetlenül jól tud esni nekik, ha valaki egy tálca süteménnyel állít be hozzájuk: "Nővérkék, ezt most nektek hoztam, bár tudom, hogy semmi ahhoz képest, amit ti adtok az ellátottaknak". Biztos vagyok benne, hogy sok gyülekezetnek nem lenne túl nagy teher pl. egy elő-karácsonyi díszbédre meghívni a közelben működő intézmény dolgozóit. Talán nem is gondolunk bele, de ezzel közvetett módon nagyon sokat tennénk az ellátottakért is.

Hazánkban ma a szociális szféra is egyre növekvő szakemberhiánnyal küzd. Nem csoda, hisz az ellátást igénylők száma egyre nő, a szakmai elvárások szigorodnak. A hibát vétőknek nemcsak vezetői számonkéréssel, hanem egyre gyakrabban jogi következményekkel is számolniuk kell. Hangosan követelőző hozzátartozók, szenzációvadász sajtómunkások, a realitás talajáról elszakadt, úgynevezett "jogvédők" szervezetek járatták le a szakma tisztességét. Talán soha nem volt még akkora szükség annak a nem mindennapi emberségnek a megbecsülésére, amit a hivatásukban kitartó munkatársaink tanúsítanak - többek között az egyházi fenntartású intézményekben. Imádkozzunk értük!

Kovács László
lelkipásztor

Ajánlott imatémák:

1. Legyen áldás a segítő hivatásban lévők munkáján. Adjon nekik sok erőt, türelmet, kitartást a Mindenható.
2. Erősödjön a kapcsolat a gyülekezetek és az egyházi intézmények között. Legyen kölcsönösség ebben a kapcsolatban, ismerjük meg egymást, lássuk meg a valós szükségeket.
3. Legyen gyümölcsöző az ellátottakra valamint a dolgozókra irányuló igehirdetői és lelkigondozói szolgálat.
4. Legyenek önkéntesek, akik nem csupán alkalmi vendégszolgálatra készek, hanem valódi társaivá válnak a hivatásos segítőknek.